

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Václava Trajera a soudců Ing. Mgr. Martina Jakuba Bruse a JUDr. Martiny Vernerové ve věci

žalobce: **Bc. T. N.**, narozen „X“,
bytem „X“,

proti

žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor územního plánování a stavebního řádu,**
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 3. 2019, č. j. KUUK/35983/2019/UPS - 3,
JID: 46411/2019/KUUK,

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě domáhal zrušení, případně vyslovení nicotnosti rozhodnutí žalovaného Krajského úřadu Ústeckého kraje, odbor územního plánování a stavebního řádu, ze dne 28. 3. 2019, č. j. KUUK/35983/2019/UPS - Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

3, JID: 46411/2019/KUUK, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Ústí na Labem, stavebního odboru, (dále jen „stavební úřad“) ze dne 16. 2. 2018, č. j. MMUL/SO/S/29879/2018/Mar. Tímto rozhodnutím byla stavebníkovi MUDr. D. K. podle § 129 odst. 2 a 3 a § 115 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění účinném do 31. 12. 2017 (dále jen „stavební zákon“) a § 18c vyhlášky č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního rozhodování, územního opatření a stavebního řádu, ve znění pozdějších předpisů dodatečně povolena stavba „dřevěná stavba na části p.p.č. „X“ v k.ú. „X““ umístěná na pozemku parc. č. „X“ v k. ú. „X“.

Žaloba

2. Žalobce v žalobě uvedl, že stavba je podmíněna souhlasem majitele pozemku, který je stavbou zastíněn, a že jeho souhlas byl podmíněn. Držbu ve smyslu § 991 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „občanský zákoník“), která je oboustranným závazkem v tomto případě na základě výroku orgánu veřejné moci, lze následně zrušit pouze dohodou. K výzvě soudu k odstranění vad žaloby žalobce žalobu ve lhůtě pro podání žaloby podle § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) doplnil.
3. V doplnění žaloby žalobce zrekapituloval podle něj zásadní události týkající se dané věci. Jako žalobní body žalobce uvedl čtyři otázky, a to 1) zdali žalovaný musí § 998, § 991, § 1004 a § 1013 občanského zákoníku ve smyslu § 89 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) přezkoumat v rámci stavebního řízení, 2) zdali je námitka odvolatele (pozn. soudu – žalobce) ze dne 24. 4. 2018 týkající se držby vadou řízení, ke které žalovaný nemusí ve smyslu § 89 odst. 2 správního řádu přihlížet, 3) zdali jsou stavební úřad a žalovaný na návrh účastníka řízení věcně příslušní nebo oprávněni zakládat práva ve smyslu § 991 občanského zákoníku, a 4) zdali stavební úřad a žalovaný mohou vyhláškou č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška o obecných požadavcích“) omezovat vlastnická práva žalobce jakožto vlastníka zastíněného pozemku za předpokladu, že stavba může být postavena kdekoli jinde na pozemku stavebníka tak, aby nevytvářela zástin sousedního pozemku ve smyslu § 1013 občanského zákoníku.
4. Závěrem žalobce uvedl, že je zcela nesporné, že stavba byla zcela úmyslně umístěna tak, aby záměrně vytvářela zástin sousedního pozemku. Rovněž je nesporné, že stavba může stát jinde na pozemku stavebníka tak, aby zástin sousedního pozemku žalobce nevytvářela, přičemž její účel by byl zcela zachován. Žalobce uvedl, že dne 24. 4. 2018 podal návrh týkající se držby s odvoláním na § 998, § 991, § 1004 a § 1013 občanského zákoníku, přičemž stanovil podmínky, za kterých byl ochoten připustit zachování stavby. Správní orgány však jeho námitky nepřipustily, o majetku žalobce rozhodly v rozporu s § 1013 občanského zákoníku a povolily zástin jeho pozemku. Rovněž žalobce citoval § 77 odst. 1 správního řádu, podle kterého nicotné je rozhodnutí, k jehož vydání nebyl správní orgán vůbec věcně příslušný; to neplatí, pokud je vydal správní orgán nadřízený věcně příslušnému správnímu orgánu. Nicotné je dále rozhodnutí, které **trpí vadami, jež je činí zjevně vnitřně rozporným** (pozn. soudu – zvýrazněno žalobcem) nebo právně či fakticky neuskutečnitelným, anebo jinými vadami, pro něž je nelze vůbec považovat za rozhodnutí správního orgánu.

Vyjádření žalovaného k žalobě

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z

5. Žalovaný k výzvě soudu předložil správní spis a písemné vyjádření k žalobě, v němž navrhl její zamítnutí. Po rekapitulaci řízení o dodatečném povolení stavby žalovaný konstatoval, že žalobce neuvedl, v čem spatřuje nezákonnost napadeného rozhodnutí. Žalovaný shrnul, že žalobce měl možnost v průběhu řízení vznášet námitky proti projednávanému záměru v rozsahu, jakým mohlo být přímo dotčeno jeho právo. V průběhu ústního jednání do protokolu vznesl tuto námitku: „*Typická externalita v životním prostředí ve smyslu Coaseho teoremu vytvářející zástin na pozemku z jižní strany*“. Ačkoli ji blíže nespecifikoval, stavební úřad se jí zabýval a posoudil ji na základě obecných požadavků na výstavbu, přičemž vzhledem ke stávající zástavbě a velikosti pozemků v dané lokalitě neshledal, že by umístění stavby v podstatné míře vybočovalo z požadovaných standardů nebo bylo v rozporu s obecnými požadavky na výstavbu stanovenými vyhláškou o obecných požadavcích. Námitku tedy neshledal opodstatněnou a žalovaný se s jeho závěrem ztotožnil. Napadené rozhodnutí podle žalovaného není nicotné, netrpí vadami a má zákonné náležitosti.

Posouzení věci soudem

6. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání, neboť žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasil a žalobce soudu nesdělil nesouhlas s tímto postupem, přičemž byl poučen, že nevyjádří-li se do dvou týdnů od doručení výzvy, má se za to, že souhlas udělil.
7. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení vedeném podle části třetí prvního dílu hlavy druhé s. ř. s., která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
8. Po přezkoumání skutkového a právního stavu a po prostudování obsahu předloženého správního spisu soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
9. Z předloženého správního spisu soud zjistil, že rozhodnutím stavebního úřadu byla stavebníkovi MUDr. D. K. dodatečně povolena stavba označená jako „dřevěná stavba na části p.p.č. „X“ v k.ú. „X“ umístěná na pozemku parc. č. „X“ v k. ú. „X“. Žalobce jakožto vlastník sousedního pozemku proti stavbě v doplnění odvolání ze dne 24. 4. 2018 namítl, že stavba vytváří zástin jeho pozemku a že může být umístěna kdekoli jinde na pozemku stavebníka tak, aby tento zástin nevytvářela. V odvolání dále citoval § 988, § 991, § 1004 a § 1013 občanského zákoníku a formuloval podmínky, za kterých stavbu umožňuje.
10. K namítané nicotnosti napadeného rozhodnutí soud konstatuje, že nicotnost představuje těžkou, kvalifikovanou vadu rozhodnutí, která je podstatně závažnější než nezákonnost. Proto se na nicotné rozhodnutí vždy hledí jako na neexistující a zdánlivý správní akt, který nezakládá žádné právní následky, nemusí být respektován veřejnou mocí, dokonce ani nesmí být vynucován. Nicotnost nelze zhojit uplynutím času a je možné k ní kdykoli přihlídnout z úřední povinnosti. Žalobce neuvedl žádný konkrétní důvod, pro který Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z

napadené rozhodnutí považuje za nicotné. Pouhou citací § 77 správního řádu, byť se zvýrazněním jeho části „*kteřé trpí vadami, jež je činí zjevně vnitřně rozporným*“, nelze považovat za řádně vymezený žalobní bod. Soud proto v obecném duchu uzavírá, že neshledal, že by napadené rozhodnutí bylo zjevně vnitřně rozporné nebo trpělo jinou vadou způsobující jeho nicotnost. Navíc pokud by tomu tak bylo, šlo by o vadu, ke které by soud musel přihlídnout i bez návrhu žalobce.

11. Dále soud považuje za nutné zdůraznit, že povinností žalobce je uvést v žalobě žalobní body (námitky), ze kterých musí být patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné. Jde o jednu ze základních náležitostí žaloby týkající se přezkoumání rozhodnutí správního orgánu, jež je zakotvena v § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s.
12. Žalobce byl tedy povinen vylíčit, jakých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl vůči němu žalovaný dopustit v procesu vydání napadeného rozhodnutí či přímo rozhodnutím samotným, a rovněž byl povinen ozřejmit svůj právní náhled na to, proč se má jednat o nezákonnosti. Právní náhled na věc se přitom nemůže spokojit toliko s obecnými odkazy na určitá ustanovení zákona bez souvislosti se skutkovými výtkami (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005-58, dostupný – stejně jako veškerá zde uváděná soudní rozhodnutí – na www.nssoud.cz). Obdobně např. v rozsudku ze dne 17. 2. 2006, č. j. 8 Azs 134/2005-44, Nejvyšší správní soud konstatoval, že za žalobní body nelze považovat ani prostý výčet paragrafů správního řádu, které údajně žalovaný porušil, ani jejich parafrázi bez jakékoliv specifikace.
13. Žalobce své žalobní body formuloval jako čtyři otázky. Jejich souvislost s napadeným rozhodnutím a vůbec věci projednávanou ve správním řízení však zejména v případě prvních tří otázek není nijak zřejmá.
14. Podle § 129 odst. 3 stavebního zákona stavební úřad může dodatečně povolit stavbu uvedenou v odstavci 1 písm. b) [tj. stavbu provedenou bez příslušného povolení či v rozporu s ním], pokud stavebník nebo její vlastník prokáže, že
 - a) není umístěna v rozporu s cíli a úkoly územního plánování, politikou územního rozvoje, s územně plánovací dokumentací a s územním opatřením o stavební uzávěře nebo s územním opatřením o asanaci území nebo s předchozími rozhodnutími o území,
 - b) není prováděna či provedena na pozemku, kde to zvláštní právní předpis zakazuje nebo omezuje,
 - c) není v rozporu s obecnými požadavky na výstavbu nebo s veřejným zájmem chráněným zvláštním právním předpisem.Bude-li stavba dodatečně povolena, stavební úřad řízení o odstranění stavby zastaví. Dodatečné povolení nahrazuje v příslušném rozsahu územní rozhodnutí. Bude-li předmětem dodatečného povolení rozestavěná stavba, stavební úřad stanoví podmínky pro její dokončení.
15. Podle § 25 odst. 1 vyhlášky o obecných požadavcích platí, že vzájemné odstupy staveb musí splňovat požadavky urbanistické, architektonické, životního prostředí, hygienické, veterinární, ochrany povrchových a podzemních vod, státní památkové péče, požární ochrany, bezpečnosti, civilní ochrany, prevence závažných havárií, požadavky na denní osvětlení a oslunění a na zachování kvality prostředí. Odstupy musí dále umožňovat údržbu staveb a užívání prostoru mezi stavbami pro technická či jiná vybavení a činnosti, například technickou infrastrukturu.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z

16. Podle § 25 odst. 6 vyhlášky o obecných požadavcích platí, že s ohledem na charakter zástavby je možno umístit až na hranici pozemku rodinný dům, garáž a další stavby a zařízení související s užíváním rodinného domu. V takovém případě nesmí být ve stěně na hranici pozemku žádné stavební otvory, zejména okna, větrací otvory; musí být zamezeno stékání dešťových vod nebo spadu sněhu ze stavby na sousední pozemek; stavba, její část nesmí přesahovat na sousední pozemek.
17. Z § 129 odst. 3 stavebního zákona jasně vyplývají podmínky, které musí stavebník splnit proto, aby mu stavebním úřadem mohla být dodatečně povolena stavba provedená bez příslušného povolení či v rozporu s ním. Mezi těmito podmínkami není souhlas vlastníka sousedního pozemku ani vyhovění jeho podmínkám. Námitky upozorňující na nedostatek žalobcova souhlasu a nesplnění jím formulovaných podmínek stavby proto soud shledal nedůvodnými. Z citovaných ustanovení dále nijak nevyplývá pravomoc stavebního úřadu při rozhodování podle § 129 odst. 3 stavebního zákona rozhodovat o (jiném) umístění stavby.
18. Stavební úřad se s ohledem na to, že stavba byla umístěna ve vzdálenosti menší než 2 m od hranice sousedního pozemku spoluvlastněného žalobcem zabýval též tím, zda byly dodrženy požadavky na využívání území stanovené vyhláškou o obecných požadavcích. Dospěl přitom k závěru, že vzhledem k dané lokalitě dodatečně povolovaná stavba v podstatné míře nevybočuje nad rámec obecných oprávněně požadovaných standardů. Stavba tak podle něj nebyla umístěna v rozporu s obecnými požadavky na výstavbu; jedná se o objekt umístěný v souvislé zástavbě, přičemž obdobné stavby jsou v lokalitě zcela běžné. Žalovaný tento závěr aproboval. Žalobce toto posouzení v podané žalobě nijak konkrétně nespороval.
19. Dále soud konstatuje, že žádnou námitku týkající se držby, případně omezení vlastnického práva žalobce v odvolacím řízení, tj. ani v podání ze dne 24. 4. 2018, neformuloval. Nebylo tudíž povinností žalovaného se nějakou takovou námitkou v napadeném rozhodnutí zabývat a – alespoň implicitně – ji vypořádat, případně k žalobcem pouze citovaným ustanovením zákona podávat akademický výklad odtržený od projednávané věci, neboť něco takového zdaleka překračuje požadavky kladené na odůvodnění správních rozhodnutí uvedené v § 68 odst. 3 správního řádu. S ohledem na výše uvedené zdejší soud znovu opakuje, že za formulovanou námitku nelze považovat pouhou citaci ustanovení právních předpisů.
20. Rozhodnutí žalovaného a stavebního úřadu jsou individuálními správními akty a jako takové mají předně svým adresátům na podkladě konkrétních individualizovaných okolností případu ozřejmit, na základě jakých úvah dospěl správní orgán k danému výsledku řízení a jaká konkrétní skutková zjištění jej vedla k podřazení jednání účastníka řízení pod danou skutkovou podstatu. Není však již povinností správního orgánu, aby se v rozhodnutí vypořádával s tvrzeními účastníka řízení, která svou povahou nesouvisí s předmětem řízení a konkrétní projednávanou věcí. Stejně tak povinností soudu ve správním soudnictví při přezkumu správních rozhodnutí je přezkoumat jejich zákonnost, případně se zabývat jejich nicotností, nikoli však podávat odpovědi na teoretické otázky s projednávanou věcí přímo nesouvisející či posuzovat vypořádání námitek, které ovšem žalobce v řízení před správním orgánem nevznese, odpovídat na otázky s nimi související apod.
21. Soud proto žalobu v mezích uplatněných žalobních bodů vyhodnotil jako nedůvodnou a podle § 78 odst. 7 s. ř. s. ji zamítl.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z

22. Současně soud v souladu s § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 29. června 2021

Mgr. Václav Trajer, v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z